

TACO HANOU IS RUSTIG, DUIDELIJK EN CONSEQUENT

TACO HANOU HOORT VAAK TERUG DAT HIJ ALS SCHEIDSRECHTER RUSTIG, DUIDELIJK EN CONSEQUENT IS. AANDACHTSPUNTEN BLIJVEN ER OOK. HIJ WIL GROEIEN IN STABILITEIT EN CONTINUÏTEIT. DAARNAAST VINDT HIJ MIDVOOR-MIDACHTER DUELS WAAR ER GEEN BAL IN HET SPEL IS LASTIG: "HOE LANG LAAT JE ZO'N SITUATIE DOORGAAN?"

De ouders van Taco Hanou (55), Rob Hanou en Loes Lambriex, ontmoetten elkaar bij Zwemvereniging Naarden. Beiden waren daar actief als wedstrijdzwemmer. De moeder van Taco speelde later ook waterpolo bij onder meer ZV De Breuly uit Zevenaar, de club waarvan Taco lid is. De liefde van Loes voor waterpolo was een lang leven beschoren, want ze stopte er pas mee toen ze 66 was.

AZC 1882

De carrière van Taco in het zwembad begon op vierjarige leeftijd. Taco haalde zijn diploma's, maar begon vervolgens pas op zijn dertiende met wedstrijdzwemmen. In de tussentijd deed hij wel aan andere sporten: voetbal, judo en paardrijden. Het wedstrijdzwemmen deed Taco bij AZC 1882 uit Arnhem. Hoewel hij naar eigen zeggen best fanatiek trainde, trok een teamsport hem uiteindelijk toch meer. Daarom begon hij op zijn zestiende met waterpolo bij de jeugd van AZC 1882. "Bij AZC 1882 was er een nauwe binding tussen het wedstrijdzwemmen en het waterpolo. Veel wedstrijdzwemmers deden ook aan waterpolo.

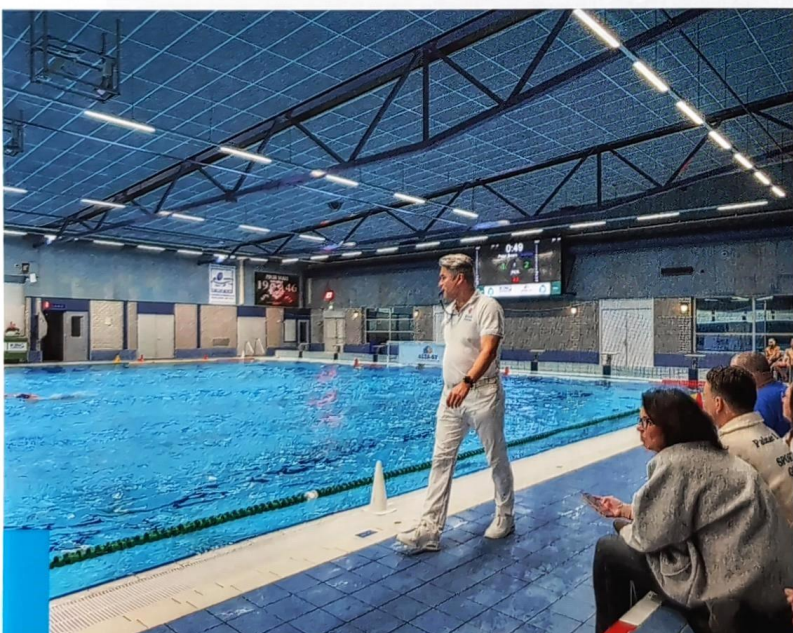
In die ontwikkeling werd ik als vanzelf meegezogen. Omdat ik in het begin niet zo balvaardig was, kreeg ik een rood capje op en moest ik op doel. Na twee keer wist ik dat dat niets voor mij was en ben ik speler geworden. Daarbij had ik als wedstrijdzwemmer het voordeel dat ik wel de benodigde snelheid had. De rest is er door ervaring bijgekomen."

DE BREULY

Na een tijdje stapt Taco over naar een andere vereniging uit Arnhem, ZV Natando. Een vereniging die net als AZC 1882 inmiddels niet meer bestaat. "Daar heb ik uiteindelijk 'echt' waterpolo geleerd en heb ik gespeeld tot aan het niveau van derde divisie KNZB." Na een paar jaar kwam Taco terecht bij een derde vereniging in Arnhem, ESCA. "Daar speelde ik eerst in Heren 1. Later heb ik een stapje teruggedaan en ben ik in Heren 2 gaan spelen."

Na een verhuizing kwam Taco terecht in zijn huidige woonplaats, Zevenaar. Daar ging hij in 1995 bij De Breuly waterpolo spelen. "Ten eerste omdat mijn moeder daar al speelde en ten tweede omdat ik niet

Taco Hanou op 9 februari 2025 in actie in Ede bij Polar Bears. Hij floot de wedstrijden van Polar Bears JO18-1 (tegen UZSC) en JO18-2 (tegen PSV).

meer drie of vier keer per week wilde trainen en op recreatief niveau aan waterpolo wilde gaan doen." Bij De Breuly speelt Taco vijf tot tien keer per jaar in Heren 2, het laagste herenteam, dat vooral bestaat uit veertigplussers en op laag regionaal niveau – 4e klasse E, district Oost – uitkomt. "Ik laat het fluiten voorgaan en speel alleen als het uitkomt." Ook bij een ander team van De Breuly, het OLT, gooit Taco nog regelmatig een balletje. "In dat gelegenheidsteam staat OLT voor Oud Leden Team, maar het wordt door de deelnemers ook wel het Oude Lullen Team genoemd."

"Bij ZV Natando heb ik uiteindelijk 'echt' waterpolo geleerd."

BEGELEIDEN EN LEIDING GEVEN

In de tijd dat Taco bij De Breuly kwam, was er bij vereniging nog geen tekort aan scheidsrechters. "Destijds gold in onze regio de regel dat je per twee teams een scheidsrechter moest leveren en met twee scheidsrechter en slechts een paar teams voldeden we als kleine vereniging aan die voorwaarde." Toch besloot Taco negen jaar geleden wel scheidsrechter te worden: "Ik had in de zeven jaar ervoor jeugdteams getraind en gecoacht en bestuursfuncties vervuld. Dat bleek echter lastig te combineren met mijn werk. Tegelijkertijd wilde ik naast het spelen wel iets anders in het waterpolo blijven doen. Scheidsrechter worden sprak me aan omdat ik hou van het begeleiden en leiding ge-

ven aan een wedstrijd en het ervoor zorgen dat twee teams niet alleen met plezier het water ingaan, maar ook met plezier het water uitgaan." Taco deed de scheidsrechterscursus die in die tijd uit acht avonden bestond en werd daarna in het diepe gegooid. "Eerst op lager niveau vooral recreatieve wedstrijden, later op een hoger niveau werd het competitieve steeds belangrijker." Hij had daarbij het voordeel dat hij al wat ouder was. "Mijn leeftijd en (lachend) mijn toen ook al grijze haar straalden waarschijnlijk senioriteit uit. Daarnaast hielp het dat ik zelf op redelijk niveau – tweede klasse bond – had gespeeld. Daardoor doorzag ik het spel beter."

ZENUWACHTIG

Taco herinnert zich dat hij in het begin best zenuwachtig was. "Ik realiseerde me dat de spelers naar mij als scheidsrechter moesten luisteren en was benieuwd of ze dat daadwerkelijk zouden doen. Ook weet ik nog dat ik het moeilijk vond om mijn eerste 'U20' te geven, waarbij een speler twintig seconden naar de kant moet. Ik twijfelde namelijk of ik wel de juiste beslissing nam. Daar kwam bij dat ik in de regio float en dus nog de enige scheidsrechter bij een wedstrijd was. Later in mijn scheidsrechterscarrière, toen ik wel een collegascheidsrechter had, merkte ik dat het een groot verschil is of je alleen veertien spelers in de gaten moet houden of dat je een extra paar ogen hebt."

De eerste rode kaart die Taco uitdeelde, staat hem ook nog goed bij. "In een duel gaf de ene speler de ander een elleboog. Dat was rood en weggeven. De speler kwam na afloop naar me toe en zei dat hij zich had laten gaan, dat de rode kaart terecht was en dat ik het goed gezien had. Dat deed me goed om dat te horen."

Het fameuze OLT van De Breuly op Bonaire.

Een bijzondere wedstrijd floot Taco een tijdje geleden toen hij met het OLT van De Breuly in Bonaire was. "Ik floot de derby tussen Bonaire en Curaçao. Van tevoren hadden we de instructie gekregen het goed strak te houden, want een paar maanden eerder was een wedstrijd tussen dezelfde ploegen behoorlijk uit de hand gelopen. De wedstrijd zelf hadden we goed in de hand, maar na afloop werd er alsnog flink gemat tussen de twee ploegen. Ik herinner me dat ik perplex stond te kijken."

"Waterpolo staat qua respect voor scheidsrechters dichterbij rugby dan bij voetbal."

HOGEROP

Taco fluit inmiddels op Scheidsrechter 3 niveau. Er zijn 6 niveaus. Daarbij fluit SR 1 eredivisie en SR 2 heren eerste divisie en reserve eredivisie. SR 3 is heren tweede divisie en dames eerste divisie. Taco wil nog graag hogerop: "Ik ben iemand die het beste uit zichzelf wil halen." Hij heeft duidelijk in beeld wat zijn sterke en zwakke punten zijn: "Ik krijg vaak terug dat ik rustig, duidelijk en consequent ben. Dat laatste vind ik ook belangrijk als ik zelf als speler in het water lig. Je weet dan in ieder geval waar je aan toe bent. Als scheidsrechter spreek ik met mijn collega vooraf altijd een duidelijke lijn af. Daarbij hebben we het ook over de contra's en de spelers die we in de gaten houden. Vervolgens proberen we ons daar vanaf het begin aan vast te houden. Halverwege evalueren we wat wel en niet goed gaat en wat beter kan."

Taco ziet nog mogelijkheden om verder te groeien als scheidsrechter in stabiliteit en continuïteit. "Ik heb wel eens een mindere dag waarop ik niet de topprestatie lever die ik wil leveren. Daar wil ik in verbeteren. Daarnaast vind ik midvoor-midachter duels waar er geen bal in het spel is lastig. Hoe lang laat je zo'n situatie doorgaan?" Taco fluit zowel mannen/jongens als vrouwen/meisjes: "De verschillen zitten in het vastpakken – zwembroek tegenover badpak – en in het spel zelf. Mannen/jongens zijn sneller en sterker."

RESPECT

Discussies gaat Taco alleen na een wedstrijd aan: "Ik vind het prima om na afloop op een normale respectvolle manier in gesprek te gaan over bepaalde beslissingen die we als scheidsrechters hebben genomen. Tijdens de wedstrijd daarentegen ga ik niet in discussie. Niet met spelers, niet met coaches en zeker niet met het publiek. Ik sta op dat moment voor mijn beslissing, anders had ik niet gefloten." Over het algemeen is Taco overigens goed te spreken over het respect dat spelers bij waterpolo voor scheidsrechters hebben. "Iedereen weet dat dat respect bij rugby groot is en bij voetbal vaak te wensen overlaat. Waterpolo staat daarin dichterbij rugby dan bij voetbal."

Wedstrijden die Taco bij zijn gebleven zijn onder meer het nationale finaleweekend D-jeugd jongens van enkele jaren geleden en de nationale finale C-jeugd meisjes van afgelopen seizoen. "Dat komt door de ambiance, het hele zwembad zit dan vol en je hebt publiek met toeters, bellen en spandoeken. Bovendien staat er spanning op zo'n wedstrijd omdat een van de teams Nederlands kampioen kan worden. Ik geniet ervan om in zo'n ambiance te fluiten. Hoe meer passie hoe beter!" In de loop der jaren zijn er verschillende regels veranderd bij het waterpolo. Taco ziet het effect. "Neem de schotklok. Die leidt op de lagere niveaus ertoe dat ploegen vaak blijven liggen omdat ze niet snel terug kunnen zwemmen. Het gevolg is waterpolo in de stijl van Engels voetbal. Ballen naar voren en schieten." Nog grotere impact heeft volgens Taco de gewijzigde regel rond 'impeding', het hinderen van tegenstanders, gehad. "Vroeger werd dat niet of nauwelijks afgefloten, nu wel. Daardoor is het spel sneller geworden en volgt er bij hinderen eerder een U20."

RODE KAART

Taco geeft eerlijk toe dat hij vroeger zelf wel eens zijn mond open trok tegen een scheidsrechter. "Als ik als speler het water in ging voor een wedstrijd wilde ik een leuke pot waterpolo spelen, maar vooral ook winnen. Als een scheidsrechter dan een beslissing nam waar ik het niet mee eens was, riep ik wel eens wat. Inmiddels ben ik ouder en wijzer geworden en denk ik: dat had ik destijds niet moeten doen. Soms doe ik het nog wel eens overigens, maar dat komt door de passie en emotie die ik voel bij waterpolo." Taco kreeg in zijn spelerscarrière regelmatig een U20. Een rode kaart kreeg hij maar één keer. "Ik kreeg een schop en gaf mijn tegenstander vervolgens een elleboogstoot. Een terechte rode kaart en een paar wedstrijden schorsing." ◀

